

Söz Taklitçisi Bir Komedyanın Manidar Cevabı

Dünyadaki ünlü devlet adamlarıyla, ünlü sanatçıların seslerini taklit eden bir komedyeni, bir toplantıya gösteri yapması için davet ediyorlar. Taklitleri başarı ile icra edip, insanları kahkaha boğan komedyene seyirciler diyorlar ki: “Biz sizin daha önceki gösterilerinizi de izledik. Taklitlerinizi duymadığımız ünlüleri de başarı ile taklit ettiniz. Gerçekten taklit konusunda çok başarılısınız. Sizi tebrik ediyoruz. Ancak, sizden özel bir isteğimiz var. Onu da yerine getirir misiniz? Komedyen:“ Hay hay “ diye cevap verir.

Seyirciler : “ Bize, bir de kendi sesinizi taklit eder misiniz?” Ve ses taklitçisi komedyenin verdiği cevap:” Maalesef bunu yapamam.” “ Neden?” dediklerinde, “Çünkü ben kendi sesimi tanımıyorum ki.”

Evet, dünyada bütün ünlülerin sesini tanıyan, taklit eden, ama kendi sesini tanıyamayan bir ses taklitçisi komedyenin cevabı ne kadar manidar değil mi?

Peki, insanı en iyi kim tanır ve İNSAN, kimi TANIYAMAZ. Şüphesiz ki insanı en iyi tanıyan, insanı yaratan Rab’dır. İkincisi de eşler birbirini iyi tanırlar. İnsanlar ne kadar uzun nişanlılık, şimdikilerin deyimiyle flört dönemi yaşarlarsa, yaşasınlar birbirlerini tanıyamazlar. Ancak evlilik gerçekleştirdikten sonra birbirlerini hücrelerine kadar tanır. İnsan başka kimleri iyi tanır?

İlişkide olduğu insanları çok iyi tanır. Komşularımızı, arkadaşlarımızı, ne yiyip içtiklerini, giydiklerini, evine aldığı

eşyayı, atını, arabasını velhasıl attığı adımlarını dahi merak merak ederiz.

Bunun yanında kişinin hiç tanımadığı ve tanımada zorluk çektiği kişi de (Komedyenin kendi sesini tanıyamadığı gibi) KENDİSİDİR... Bu konuda ünlü veli Muhyiddin Arabi "KENDİNİ BİLEN RABB'ını BİLİR" demiş, Yunus da: " SEN KENDİNİ BİLMEZSEN, YA (bu) NİCE OKUMAKTIR" diye konuyu vurgulamıştır.

Nitekim, Başkalarının yaptıklarını görmede yaymada mahir olan bizler, kendi yanlışlarımızı hiç hatırlamayız. Ama karınca kararınca dahi bir iyiliğimiz varsa, onu da abartarak etrafımıza anlatmaktan da büyük haz duyarız Başkalarının gözünün önündeki saman çöpünü görmekte becerikli olan bizler, iki gözümüzün arasındaki mertegi görmekte zorlanırsınız.

Kısacası kendi dışında herkesi tanımada mahir olan insanın kendini tanıyamaması veya tanımak istememesi ne kadar hazin değil mi?

Onun için siz sayın okurlarımı yedi yüz yıl öncesine götürüyorum ve lafımı fazla uzatmadan sizi Allah muhibbi Ataullah İskenderi'nin Hikmet-i Ataiye'siyle baş başa bırakıyorum. Yedi yüz küsur önce yazılmış bu yazının içeriği dünkü insanı olduğu gibi, günümüz ve yarının insanın psikolojisini çok iyi özetlemektedir.

HİKMET-İ ATAİYE'DEN

"Talep şan değildir. Razi ol. Şan da senin, nam da senin. Varlığını bilinmezlik toprağına göm. Gömülmeyen şey nabit olmaz ki. Dünya suretlerinin bulaştığı ayna nasıl parlar? Huzura

girmeden önce tevbe Sularında yıkan. Kader,teneffüs ettiğin her nefiste seninle... Eşyadan eşyaya seyahat edip durma. Kendine uzaktan bakmayı öğren. Bir dolap beygirine benziyorsun, öyle Ahmak ve öyle hüznün verici ki. Hicret ve niyetin kimin için? Bir gece yarısı uyandığında yatağından kalk, şöyle yıldızlara bir bak, düşün ... Mademki içinde bulunduğun yer, konuştuğun kimse sana Feyz vermiyor, öyleyse terke mani olan ne? Ölüme ağlama. Kalbe bak. Hata ve isyan ile pişman, ibadet ve taat ile neşveli değilsen zaten ölüsün. Nefsin karanlık orduları fevc fevc akıyorlar. Zaman ve mekanı dolduran et kokusu. Metin ol, vaad edilen bir şeyin vukuu bulmaması, seni şüpheye sevk etmesin. Basiretine güven. Dünya nimeti için zaaf haline düşersen ona doğru koşma. Şükür ipi elinde ya. Her meseleye cevap veren, her gördüğünü kucaklayan, her bildiğini anlatan bir kimse mi gördün, derhal ondan uzaklaş Marifetin mukabili inkar, ilmin mukabili cehalettir. Melal içindesin Yoksul olduğunu düşünüyorsun Ne ki senden alınmıştır, o senin hayrınadır. İçindeki yoksulluğu hissediyor musun? İşte senin için en hayırlı vakit. Unutma, ihtiyaç namütenahidir. (Sonsuzdur) sözde Hikmet çoktur: Birincisi; Kimden geliyorsa onun kalbinin kisvesini Taşır. NE Kİ NEFSİNE AĞIR GELİYOR, ONU YAP. KALDIRDIĞIN AĞIRLIK MİKTARINCA SANA ferahlık ERECEKTİR. Kederle dolusun, merak ve endişe içindesin. Demek ki hakikati göremiyorsun. Karamsarlığın kaynağı ışıktan uzak durmaktır. Gayret Atına bin. Hikmet dile ve ümit et. Bidayeti parlak olanın nihayeti de parlaktır.

GÖNÜL ERI GARİP OLMAZ....

1.309 Ataullah İskenderi. www,kadirkeskin.net

